

La tribuna

Rostropovich, Natalia Gutman i el Festival de Música de Maó

Joan Fèlix Riera (*)

El passat divendres ens deixava a Moscou el gran violoncel·lista rus Mstislav Rostropovich, un dels més grans artistes del nostre temps. La seva pèrdua ha commocionat al món sencer deixant a la música amb una sensació d'orfandat només comparable a la desaparició de Yehudi Menuhin l'any 1999.

Rostropovich prengué el relleu del seu admirat Pau Casals, tant com a referent mundial del seu instrument com per la seva gran personalitat en defensa de les llibertats -la seva lluita activa contra la repressió del comunisme soviètic l'obligà a exiliar-se als EEUU, perdent la ciutadania russa durant 16 anys- així com el seu gran compromís amb la pau mundial i els drets humans. El seu improvisat concert l'any 1989 davant del desplomat mur de Berlín és recordat com un dels moments més emotius de la història contemporània.

Musicalment Rostropovich deixa un gran llegat, tant per el seu virtuosisme i les seves interpretacions de referència, com per l'enorme quantitat d'obres per violoncel que grans compositors com Shostakovich, Prokofiev, Britten, Lutoslawski, Messien o Piazzolla li dedicaren,

arribant a estrenar fins a tres-centes obres. La seva empremta i influència en les generacions següents de violoncel·listes és enorme i segurament ho seguirà sent durant molts anys més.

Però qui millor representa l'herència de la seva escola violoncel·lística russa és Natalia Gutman, considerada com la gran dama del violoncel mundial, i que aquest proper estiu visitarà Menorca per actuar el 2 d'agost al Teatre Principal de Maó, en el marc del Festival de Música de la ciutat. Ho farà acompanyada de una de les més reconegudes pianistes de l'antiga Unió Soviètica, la georgiana Elisso Virsaladze, en un concert molt especial pel Festival de Maó, ja que a més de presentar a dues artistes tan il·lustres, permetrà homenatjar la figura del qui fou gran mestre i amic de les intèrprets, Mstislav Rostropovich.

La figura de Natalia Gutman està fortament lligada, a més de Rostropovich, a la del seu marit, el gran violinista Oleg Kagan (mort prematurament l'any 1990) i a la del pianista Sviatoslav Richter, (qui digué de Gutman que és «l'encarnació de la sinceritat en la música»), amb els qui actuà arreu del món. Nombrosos compositors van escriure obres per l'extraordinari duet que formaven Kagan i Gutman, que van fundar varis Festivals de gran prestigi. Altres artistes com Martha Argerich, Elisso Virsaladze, Yuri

Bashmet o Alexei Lubimov són actualment companys habituals en els seus concerts de cambra.

Des de que l'any 1967 guanyà el Concurs ARD de Múnic, Natalia Gutman actua regularment en els cinc continents i amb les millors orquestres del món, com les Filharmòniques de Viena, Berlín i Sant Petersburg, les Simfòniques de Londres o Munich, la del Concertgebouw d'Amsterdam i moltes altres, amb els més prestigiosos directors del moment. Alfred Schnittke li dedicà la seva Sonata i el seu Concert núm.1 per a violoncel. La seva discografia és enorme i cada any és convidada a donar recitals a les millors sales i els principals festivals de tot el món, a més de classes magistrals. Gutman ha rebut les màximes distincions dels governs d'Alemanya i de l'antiga Unió Soviètica.

Per altra banda, Elisso Virsaladze és una de les gran representants de l'escola pianística russa. Professora al Conservatori de Moscou i a Munich, agafà gran fama internacional al guanyà, als 24 anys, el concurs «Schumann» de Zwickau, convertint-se en una de les referències mundials en la interpretació d'aquest compositor. Ha tocat amb la majoria de les principals orquestres d'arreu del món, havent rebut també les màximes distincions del govern de l'antiga Unió Soviètica. El concert de Gutman i Virsaladze representarà doncs una nova fita històrica pel Festival de Músi-

ca de Maó, que se sumará a les viscudes en els últims anys amb la presència d'altres artistes il·lustres com la soprano Bàrbara Hendricks, el violinista Pinchas Zukerman o el pianista Paul Badura-Skoda.

Aquest serà un dels sis concerts que Joventuts Musicals de Maó ha preparat per el Festival de Música de Maó 2007, sis concerts extraordinaris amb la presència de primeres figures de la música internacional, on també hi haurà lloc per la música simfònica espanyola (amb la interpretació, entre d'altres, del Concerto de Aranjuez amb el guitarrista David Russell i l'OCIM), la millor música de cambra amb un dels llegendaris quartets de corda a nivell mundial, el recital d'una de les grans veus del nostre temps, un irresistible espectacle musical a càrrec d'un famós grup «a capella» guanyador de 5 Grammys, i també la sorpresa de comptar amb un dels més destacats violinistes europeus actuals interpretant el jazz del gran Stéphane Grappelli. Un Festival doncs que pretén, més que mai, apropar la música a tota la societat menorquina i convidar-la a sumar-se al reconeixement de la tasca feta en pro de la cultura universal per artistes tan genials com Mstislav Rostropovich.

(*) JJMM MAÓ

Cartas al Director

Support a l'Entesa pes Mercadal

Es Mercadal està preparant les eleccions municipals amb un caire renovat. L'actual partit de govern, Acord pes Mercadal i Fornells, no tornarà a presentar-se com a tripartit (PSM, EM, PSOE) com a conseqüència de diferències internes.

El nou acord format pel PSM-Verds, EM i independents el continuarà liderant Ramon Orfila, artífex del projecte que va iniciar-se fa vuit anys i que ha fet des Mercadal un poble amb un gran dinamisme. Nosaltres, un grup de joves des Mercadal, volem donar suport a aquesta candidatura, ja que creiem necessària la continuïtat del projecte. Aquest ha beneficiat es Mercadal econòmicament i l'ha convertit en el centre firal de Menorca i nucli excepcional que compta amb un recinte artesanal. De la mateixa manera, s'ha apostat per la conservació del medi natural i el paisatge, aturant 12.000 places turístiques entre les urbanitzacions de Son Parc i Binidunaret. La cultura ha estat un altre eix del projecte molt rellevant; actualment Es Mercadal està equiparat a Maó en nombre d'activitats culturals i és el segon poble de Menorca que compta amb un teatre, sala multifuncional. Finalment, s'ha de destacar l'aposta en educació que ha permès millorar les instal·lacions educati-

ves del municipi reformant les escoles des Mercadal i Fornells, així com el projecte de crear un institut as Mercadal. Aquestes i moltes més polítiques i projectes ens permeten i permetran gaudir d'un poble innovador, dinàmic, promotor d'educació, cultura i carregat de noves idees que l'empenyen a bategar cada dia més fort. El projecte ha de continuar i l'Entesa és qui l'ha de gestionar. Sort i ventura!

ELENA VILCHEZ PONS, ANDREU GÀLMÉS REURER, MAITE VILLALONGA PONS, PAU CARRERES JANER, AINA MELIA MARTÍNEZ, TONI MORA PONS, SUSANA SALORT GÀLMÉS, MAR RESCALVO PONS, CLAUDIA SANS CARRETERO, MARTA MARQUÉS PONS

Tolo i Cris que no s'acabi aquí

Meravellosa vetlada la del passat divendres al restaurant «Des port» d'en Tolo Carrasco. Vagi la meva enhorabona per l'encertada iniciativa, tant per la cuina que ens va oferir en Tolo com per l'acompanyament musical d'en Cris Juanico i els fantàstics músics dels Mags de Binigall. Com a cuiner que som, i com a amic d'en Tolo, no vull deixar passar l'oportunitat d'expressar la satisfacció d'aquell vespre: totes les degustacions van estar

ben encertades: presentació, sabor, color, maridatge de vins però personalment les que em van agradar més van ser «el pollastre de na Dolores peus per amunt», amb acompanyament d'un exquisit brou, i «el xuclador amb crema». Supòs que en aquestes dues preferències també hi van influir els temes musicals amb què anaven acompanyades: «Na Dolores» i la meravellosa «Sal i dolçura», cançó, aquesta darrera, que va acabar d'entusiasmar els allà presents, fent-nos cantar a tots.

Com a component de varis grups musicals en una etapa anterior en la qual jo encara no estava ficat en el món dels fogons, la part musical em va tocar la fibra sensible i no puc deixar de dir que tant en Cris com tots els músics em van fer disfrutar com un boig.

Feia temps que no tenia una sensació tan agradable, va ser una d'aquelles vivències difícils d'explicar. Amb una companyia tan grata a sa taula, juntament amb l'ambient sà i divertit dels allà presents, tot va sortir rodó. Esper, idò, que no s'acabi aquí i que events com aquest serveixin per sensibilitzar la gent, culinària i musicalment.

DAMIÀ COLL
CUINER, MESTRE ARTESA

Última Hora agradece las cartas de sus lectores. Tendrán preferencia de inserción las que sean breves, de no más de veinticinco líneas a máquina. Deben estar firmadas con nombres y apellidos. También debe constar el domicilio -preferiblemente con el número de teléfono y el número de carnet de identidad. Correo electrónico: ciutadella@ultimahora.es

El Día Internacional de la Danza, no ballamos

Cada año hemos celebrado este día, con algún festejo o actuación en la calle como integrantes de una asociación cultural dedicada a la Danza Española, pero este año, no bailamos, porque no tenemos espacios dedicados a ello, porque no se fomenta la cultura en Ciutadella si no lo hacen particulares por su cuenta y riesgo, porque aun esperamos un auditorio o algo parecido, porque hay muchas promesas y ningún hecho real, porque somos muchos que amamos la danza en sus diferentes vertientes, pero no podemos realizarnos si no nos vamos fuera, porque la gente se calla en vez de manifestar sus opiniones como pueblo.

No entiendo muchas cosas de las que pasan en Ciutadella, y menos cuando son tan distintas al resto de poblaciones, he participado desinteresadamente junto a mis compañeros y compañeras en fomentar la danza que nos gusta y que practicamos como hobby, para que la pueda disfrutar más gente, nosotros lo pasamos bien haciendo el esfuerzo y nos satisface dar nuestro granito de arena a la oferta cultural existente para difundir, a pie de calle, la Danza Española, aunque sea, con mínimas infraestructuras, que se montan y desmontan, que son inestables, que

quando llueven tienen goteras, que huelen a estiércol de haberlas utilizado en actos agrícolas... y ahora, el día dedicado a la danza, las diferentes entidades se movilizan, aportando cada aficionado de su bolsillo y de su tiempo libre para que nuestro municipio tenga algo de cultura, mientras otros discuten como han de salir en la foto donde volverán por enésima vez a prometer un auditorio, que cuando se llegue a hacer, ya se habrá quedado pequeño para albergar a todos los aficionados de la música, del folklore, de la danza, del teatro... a todos a los que han prometido durante años un espacio.

A lo que me pregunto, ¿cómo lo van a compartir? Quizá un día al mes cada grupo? Aunque lo más seguro es que continúen algunos ensayando en garajes no apropiados, en el piso donde molesta al vecino, en rincones apuntalados como en el del Oar... Que vergüenza!!

Pues señores o se mueven o se cambian de pueblo, porque nosotros tenemos la voz y el voto, si es necesario nos movilizaremos todas las agrupaciones y ya no nos vamos a callar.

Hagan algo para activar la cultura y las infraestructuras en Ciutadella, que ya va siendo hora. Nosotros este año, aunque quisiéramos, no bailamos.

LUCIA GÓMEZ OCAÑA